

EXPUNERE DE MOTIVE

România este membră a Organizației Internaționale a Muncii (O.I.M.) din anul 1919, cu o perioadă de întrerupere între anii 1940 – 1956. O.I.M. a primit în anul 1946 statutul de instituție specializată a Organizației Națiunilor Unite.

Documentele elaborate de organizație sunt sub formă de convenții, protocoale și recomandări și sunt adoptate de conferințele internaționale tripartite, formate din reprezentanții organizațiilor muncitorilor, ai organizațiilor patronilor și ai autorităților naționale ale statelor membre. În cadrul conferințelor, cei trei factori au puteri și drepturi egale.

Convențiile sunt instrumente care creează obligații juridice pe plan internațional pentru statele care le ratifică. În momentul ratificării unei convenții, statele au obligația, conform Constituției O.I.M., de a face efective dispozițiile acestora.

Convențiile și protocoalele adoptate sunt semnate, cu rol de autentificare, numai de către Președintele și Secretarul general al Conferinței Internaționale a Muncii. Statele care acceptă să fie legate printr-o anumită convenție sunt ținute să procedeze la ratificarea ei, dar aceasta nu poate fi însoțită de rezerve.

Din numărul mare de convenții, protocoale și recomandări adoptate de organizație, un număr de 45 de convenții și 32 de recomandări se referă strict la marinari/navigatori, iar alte 22 de convenții și 6 recomandări cu caracter general se aplică acestora.

Un caz aparte îl reprezintă Convenția nr.163/1987 privind bunăstarea navigatorilor pe mare și în port, adoptată de cea de a 74-a sesiune a Conferinței generale a O.I.M., la Geneva, la 08 octombrie 1987 și intrată în vigoare la data de 3 octombrie 1990.

Această convenție a fost adoptată în conformitate cu prevederile recomandărilor R nr.48/1936 și R nr.138/1970 privind bunăstarea navigatorilor.

Totodată, pentru implementarea Convenției nr. 163/1987 a fost adoptată, în cadrul aceleiași sesiuni a Conferinței generale a O.I.M., Recomandarea nr. 173/1987 privind bunăstarea navigatorilor pe mare și în port, la Geneva, la data de 08.10.1987.

Prin complexitatea problemelor reglementate, Convenția nr.163/1987 și Recomandarea nr.173/1987 prevăd că fiecare stat membru se angajează să se asigure că în porturi sunt prevăzute facilități și servicii – care trebuie să fie sociale, culturale, medicale, de recreare și informare - pentru bunăstarea tuturor navigatorilor indiferent de cetățenie, rasă, culoare, sex, religie, apartenență politică

sau origine socială și indiferent de statul în care nava, pe care aceștia au fost angajați, este înmatriculată.

Facilitățile pentru bunăstare și cele recreative care ar trebui create în porturi ar trebui să cuprindă:

- săli de reuniuni și recreere, după nevoi;
- facilități pentru sport și alte activități în aer liber, inclusiv competiții;
- mijloace educative;
- după caz, mijloace de a practica religia și de confesiune.

De asemenea, ar trebui luate măsuri pentru a se asigura că navigatorii au acces în port la:

- tratament ambulatoriu în caz de boală sau accident;
- spitalizare la nevoie;
- tratament dentar, în caz de urgență.

Facilitățile pentru bunăstare pe mare, în măsura în care este posibil, ar trebui să includă:

- posibilitatea vizionării televizorului și ascultării emisiunilor radio;
- proiecție de filme, al căror stoc trebuie să fie suficient pentru durata călătoriei;
- echipamente sportive, care să includă echipament pentru exerciții, jocuri de masă și jocuri de punte;
- bibliotecă care să conțină cărți de specialitate sau alte cărți, etc.

Prevederile Convenției nr.163/1987 și ale Recomandării nr.173/1987 se referă și la obligativitatea statului parte de a asigura finanțarea facilităților și serviciilor de bunăstare a navigatorilor în port și la bordul navei.

Menționăm că prevederile Convenției nr.163/1987 și ale Recomandării nr.173/1987 sunt îndeplinite de către statul român, astfel:

- a) În temeiul dispozițiilor art.12 lit.w) din Ordonanța Guvernului nr.19/1997 privind transporturile, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.197/1998, republicată, cu modificările și completările ulterioare și în conformitate cu prevederile art.3 alin.19 și ale art.14 din Hotărârea Guvernului nr.3/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței, în porturile românești MLPTL, prin rețeaua sanitară proprie, asigură servicii medico-sanitare tuturor muncitorilor portuari și navigatorilor.
- b) În patrimoniul C.N. "Administrația Porturilor Maritime Constanța" - S.A. se află baza sportivă "PORTUL" care are drept scop organizarea de activități sportive și recreative pentru muncitorii portuari și personalul navigant.

- c) În portul Constanța, precum și în alte porturi românești funcționează cluburi al navigatorilor, denumite "Clubul marinarilor", după modelul în care funcționează acest tip de club în toate porturile lumii.
- d) Așa după cum este cunoscut, în conformitate cu sentința civilă nr.474/16 mai 1996 a Tribunalului Constanța, a luat ființă cu acordul Ministerului Muncii și Protecției Sociale și al Ministerului Transporturilor, Fundația pentru protecția marinarilor de pretutindeni "LIFE", care prin statutul său se preocupă de asigurarea protecției navigatorilor și bunăstarea acestora în conformitate cu prevederile acestei convenții și ale altor convenții și recomandări adoptate în cadrul O.I.M.

Față de cele prezentate mai sus, a fost întocmit proiectul de lege alăturat, în vederea aprobării Ordonanței pentru ratificarea Convenției nr.163/1987 privind bunăstarea navigatorilor pe mare și în port, adoptată la cea de a 74-a sesiune a Conferinței generale a Organizației Internaționale a Muncii, la Geneva, la 8 octombrie 1987, pe care îl supunem Parlamentului, spre adoptare.

PRIM-MINISTRU

ADRIAN NĂSTASE

